Ur bouppteckningen efter hustrun Brita Carolinas död 1821	Angivet värde
fastigheter vid Owens gjuteri och mekaniska verkstad	44 500 riksdaler
fil-, smed- och svarvverkstadens utrustning	11 500 riksdaler
gjuteriredskap	2 650 riksdaler
modellkammarens inventarier	1 000 riksdaler
snickarverkstad och ritkammare	900 riksdaler
diverse färdiga arbeten, råvaror som stenkol och skrotjärn	58 289 riksdaler

Kortvarig nedgång

Under 1822 minskade Owens årsintäkt till 77 568 riksdaler, varav tre stora ångmaskiner tillsammans gav 30 500 riksdaler. En av dem var en oscillerande ångmaskin för den nybyggda ångaren *Föreningen*. Året därpå var ångmaskiner den helt dominerande produkten. Endast nio tröskverk tillverkades.

Owens produktion år 1824 gav enligt fabriksberättelsen bara 31 650 riksdaler. Orsaken till detta var en viss allmän lågkonjunktur och få nya beställningar på ångmaskiner, något som verkstaden nu hade som huvuduppgift. Det året levererades mest kvarnverk och elva tröskverk. Antalet arbetare var nere i 20, antalet lärlingar 16 och antalet gesäller 7.[137]

Samuel Owens ekonomiska problem lättade i början av 1825 och han kunde återigen sysselsätta fler arbetare. Produktionen fördubblades. De följande åren lämnade Owen bara några få detaljerade uppgifter om tillverkningen, och senare lämnade han bara besked om värdet av de samlade leveranserna. Detta kan ha berott både på att Owen inte ville avslöja för mycket om sin produktion för konkurrenten Motala verkstad, men också att Hall- och Manufakturrätten och Manufakturdiskontfonden inte längre krävde detaljerad information.

Bland leveranserna 1827 fanns två stora, dubbla fartygsångmaskiner där var och en hade 40 hästars kraft. De var de största maskinerier Owen dittills levererat.

Starten för det Teknologiska institutet hade fört med sig ökat intresse för ny teknik och bättre kontakt med utvecklingen i andra länder. Detta var anledningen till att Samuel Owen fick rätt att anställa engelska arbetare i sin verkstad. För dessa skulle staten lämna bidrag till resan från England och lönen i Sverige. Owen reste till England sommaren 1825 för att hitta lämpliga kandidater. Värvningen tog dock lång tid och först år 1829 anlände en grupp hit. Den bestod av den 37-årige smeden och verkmästaren Leonard Gerry samt fyra järnarbetare, den 49-årige John Fletcher,

hans 21-årige son John Fletcher, den 47-årige Lucas Adams och hans 17-årige son Jacob Adams.[138] Det finns inga uppgifter om vad dessa engelsmän tillförde Owens gjuteri och mekaniska verkstad; de förde dock med sig kunskaper om den tekniska utvecklingen på olika områden i England.

Först uppgång, sedan snabb konkurs

År 1830 var intäkterna från externa kunder visserligen bara 62 723 riksdaler banko, men Owen hade flera egna projekt under arbete. Året därpå blev ett "all time high" med externa intäkter 148 084 riksdaler och 103 fast anställda arbetare. Den mest imponerande produkten i början av 1830-talet var en anläggning för att länspumpa och ta upp kol ur gruvorna vid Höganäs som Owen fått beställning på år 1829. I beställningen ingick två ångmaskiner av Boulton & Watts enkla modell med 150 hästars kraft och med ångpannor till vardera maskinen. För dessa två skulle Owen få 87 220 riksdaler banko.

Även de följande åren var intäkterna stora men efter år 1839 dalade inkomsterna för att konkursåret 1843 bara bli 24 674 riksdaler. (För mer detaljerade uppgifter se bilaga 2.)